

ม.ธุรกิจบัณฑิตย์ ปรับกระบวนการธุรกิจด้วยไอที

ไอทีกลายเป็นกลยุทธ์หลัก ตั้งแต่มหาวิทยาลัยจึงให้ความสำคัญกับการลงทุนทางด้านไอทีค่อนข้างสูง

[] เริ่มต้นจากวิทยาลัยเล็กๆ ที่มีนักศึกษาเพียงไม่กี่คนซึ่งถือกำเนิดขึ้นเมื่อ วันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2511 ต่อมาได้เปลี่ยนสถานภาพเป็นวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ในปี พ.ศ. 2513 และเลื่อนฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์” ในปี พ.ศ. 2527 จนกระทั่งปัจจุบันมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ได้กลายเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศไทย มีนักศึกษา 20,000 คน อาจารย์ และบุคลากรมากกว่า 1,300 คน การเติบโตอย่างต่อเนื่อง ของมหาวิทยาลัย สอดรับกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้มีการผลิตบัณฑิตเพิ่มขึ้น ทำให้มีกระบวนการเรียนการสอนมากขึ้น และการบริการองค์กรที่ซับซ้อนกว่าเดิมมาก ส่งผลให้มีการนำเอาระบบไอที มาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินธุรกิจอย่างกว้างขวาง รวมทั้งมีการปรับปรุงระบบไอทีให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และผู้บริหารของสถาบันการศึกษาแห่งนี้ตลอดเวลา

ดาริกา ลัทธพิพัฒน์ ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ในฐานะผู้บริหารมีหน้าที่ดูแลฝ่ายไอทีของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ได้ถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้ในการนำระบบไอทีมาประยุกต์ใช้กับการดำเนินธุรกิจของมหาวิทยาลัยแห่งนี้

ดาริกาอธิบายถึงทิศทางของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ว่า “ทิศทางการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยนับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันยังคงเน้น 2 เรื่องใหญ่ๆ คือ ด้านวิชาการที่เราเน้นหนักมาโดยตลอดนับตั้งแต่เปิดเป็นวิทยาลัยเล็กๆ จนกลายเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในปัจจุบัน และเรื่องที่สอง คือ การพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ทางธุรกิจ ไม่ว่านักศึกษาจะจบจากสาขาใด หรือคณะใด ทางมหาวิทยาลัยพยายามสอดใส่ความรู้ทางธุรกิจให้นักศึกษา มหาวิทยาลัยมีความคาดหวังว่าเมื่อนักศึกษาจบออกไปแล้วจะสามารถสร้างสรรคงานที่ขายได้ในตลาด โดยทั้งสองส่วนนี้ยังคงเป็นกลยุทธ์หลักของมหาวิทยาลัยตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน”

อย่างไรก็ตาม ในหลายปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยเน้นการพัฒนาองค์กรเพื่อมุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติด้วย ดาริกาเปิดเผยถึงแผนใน

▲ ดาริกา ลัทธพิพัฒน์
ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

การมุ่งสู่ทิศทางใหม่นี้ว่า “เรามีความเคลื่อนไหวในทิศทางนี้ค่อนข้างมากในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา โดยมีโครงการที่เป็นรูปธรรม เช่น มหาวิทยาลัยได้จัดสรรเงินทุนเพื่อพัฒนาบุคลากรก่อนใหญ่ขึ้นเพื่อส่งอาจารย์ไปศึกษาต่อปริญญาโท และปริญญาเอกในต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 10 กว่าปีที่ผ่านมา เพื่อพัฒนาอาจารย์ให้กลับมาเป็นเลือดใหม่ของทางมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นในช่วง 3-4 ปีหลังนี้ ก็จะมีอาจารย์รุ่นหลังๆ ที่เริ่มทยอยกลับมา ซึ่งอาจารย์เหล่านี้ก็จะนำความรู้ที่ได้รับมาผสมผสานกับความรู้ของอาจารย์ที่สอนอยู่ในขณะนี้ ในการทำวิจัยหรือการเรียนการสอน ซึ่งนี่ก็เป็นส่วนหนึ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นนานาชาติของเรา”

“นอกจากนี้ เรายังมีโครงการอื่นๆ เช่น โครงการ Global Perspective สำหรับอาจารย์ให้ refresh ตัวเอง โดยไปเรียนเพิ่มหรือไปทำงานในระยะเวลานั้นๆ 3 เดือนถึง 1 ปี โครงการแลกเปลี่ยนของนักศึกษา และชัดเจนที่สุด คือการเพิ่มหลักสูตรที่ทันสมัยหลายหลักสูตร ใน International College ของเรา”

ในส่วนของการลงทุนใน IT นั้น ดาริกา บอกว่า “ปัจจุบันเรามีเทคโนโลยีมากมายอยู่รอบตัวเราเต็มไปหมด เราถูกถล่มด้วยผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ทางเลือกก็มีมากมายมหาศาล หลายๆ อย่างมีข้อดีไม่แพ้กัน เราแทบจะเลือกไม่ถูก อย่างไรก็ตาม สำหรับ DPU การลงทุนและพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่องเป็นเรื่องที่สำคัญเราติดตามแนวโน้มเหล่านี้ตลอดเวลา ถ้ามีเครื่องมือหรือเครื่องมือที่เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน หรือเพิ่มมูลค่างานขึ้น เราจะพยายามนำมาใช้ส่วนเทคโนโลยีที่เป็น Gadget เล็กๆ น้อย เช่น การส่ง SMS บอกรถนักศึกษา เราพอมีบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้เข้ากับ Life style นักศึกษายุคสมัยใหม่”

ดาริกากล่าวถึงนโยบาย IT ของมหาวิทยาลัยว่า “ในอดีตนโยบายทางด้าน IT ของทางมหาวิทยาลัยนั้นอาจจะไม่ชัดเจนนัก แต่ในระยะหลังเรามุ่งมั่นที่จะใช้ IT เป็นกลยุทธ์หลักในการบริหารงานและพัฒนา มหาวิทยาลัย” เธอกล่าวต่อว่า “โดยทั่วไป ระบบสารสนเทศที่เป็นแกน

หลักสำคัญในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยประกอบด้วย ระบบบริหารงานทรัพยากรบุคคล ระบบทะเบียน ระบบบริหารงานนักศึกษา และอาจารย์ ระบบบัญชีการเงิน และระบบสารสนเทศผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเราจะให้ความสำคัญกับการพัฒนา และปรับปรุง 5 ระบบใหญ่นี้อย่างมาก”

“เท่าที่ผ่านมา เราเริ่มต้นด้วยการพัฒนาระบบสารสนเทศขึ้นมาใช้กันเองภายในมหาวิทยาลัย แต่พอมาในระยะหลังๆ ด้วยปริมาณงานและความซับซ้อนที่เพิ่มขึ้นมาก ความต้องการของผู้ใช้ IT มีมากขึ้นมาก การแข่งขันที่รุนแรงมากในระยะหลัง ประกอบกับบุคลากรทางด้าน IT ที่หายาก ขณะที่ความสามารถในการจ้างงานบุคลากรทางด้าน IT ของมหาวิทยาลัยก็สู้บริษัทผู้ให้บริการทางด้าน IT โดยเฉพาะไม่ได้ ซึ่งมีกำลังในการจ่ายค่าจ้างสูงกว่า ดังนั้นการเก็บบุคลากรเหล่านี้มีเสียค่าใช้จ่ายสูงมาก บางครั้งเราจึงไม่สามารถพัฒนาระบบทุกอย่าง in-house ทั้งหมดด้วยเหตุนี้เราหลีกเลี่ยงการพึ่งเอาบริษัทภายนอกเหล่านี้เข้ามาให้บริการเราไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในการพัฒนาระบบแบบ in-house หรือ outsource หรือการลงทุนใน hardware และ network เราพยายามพิจารณาทุกๆ ทางเลือกว่าสิ่งที่ได้มาสร้างมูลค่าเพิ่มกับเรามากน้อยแค่ไหน”

“ตัวอย่างเช่น ก่อนหน้าที่จะนำเอา Financial Module ของ SAP มาใช้งาน เราซื้อซอฟต์แวร์ระบบบัญชีสำเร็จรูปตัวเล็กๆ มาใช้ และได้ค่อยๆ เปลี่ยนเป็นตัวใหญ่ขึ้น ทำงานได้ครบถ้วนขึ้นมาใช้งาน ในบาง feature ที่ซอฟต์แวร์สำเร็จรูปไม่มี เราก็พัฒนาขึ้นมาเสริมเอง อย่างไรก็ตาม ระยะหลังระบบงานการเงินบัญชี ซึ่งเกี่ยวพันโดยตรงกับงานจัดซื้อ และ inventory ของเราเริ่มเติบโตและมีความซับซ้อนขึ้นมาก ประกอบกับความต้องการของผู้บริหาร และผู้ใช้ระบบในระดับของผู้ปฏิบัติงานเริ่มมีความต้องการข้อมูล และประสิทธิภาพการทำงานที่ดีขึ้น ดังนั้นจึงมาถึงจุดหนึ่งที่ซอฟต์แวร์แพ็คเกจขนาดเล็กหรือขนาดกลางไม่สามารถรองรับการเติบโตของเราได้ เราเองก็มีทางเลือกหลายๆ แบบ โดยแบบแรกเป็นการจ้างบริษัทภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องระบบบัญชีการเงินเข้ามาพัฒนาระบบให้ หรือแบบที่สองคือเราจะพิจารณาผลิตภัณฑ์ของบริษัทซอฟต์แวร์ชั้นนำของโลก” ดาริกา กล่าวต่อว่า “ระบบบัญชีการเงินเป็นระบบที่นักพัฒนาระบบทั่วไปที่ไม่มีพื้นฐานบัญชีการเงินเข้าใจได้ยาก ดังนั้น เราต้องพึ่งพา บริษัทภายนอกที่มีความเข้าใจระบบงานเป็นอย่างดี และขณะเดียวกันต้องมีความเข้าใจระบบงานมหาวิทยาลัย ซึ่งมีลักษณะพิเศษ และต่างจากระบบงานในสายการผลิตค่อนข้างมาก”

“ในที่สุด มหาวิทยาลัยเลือกซื้อ Financial Module ของ SAP เหตุผลในการตัดสินใจครั้งนั้น เนื่องจากเราเห็นว่าการซื้อวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด (best practices) น่าจะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับองค์กรในขณะนี้ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยกำลังปรับปรุงระบบแบ็กออฟฟิศ หลักอยู่ที่พอดี โดยเฉพาะระบบบัญชีและการเงิน จึงเป็นเวลาที่เหมาะสมที่จะทำเรื่องของการบริหารการเปลี่ยนแปลง ซึ่งการซื้อวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดมาจะมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับเรา ระบบดังกล่าวมีราคาและค่าบำรุงรักษาต่อปีค่อนข้างสูง การซื้อระบบดังกล่าวมาจะเป็นเรื่องควรมองไม่ควรมองนั้น มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางว่าตรงนั้นไม่ดีบ้างตรงนั้นไม่ดีบ้าง แต่สำหรับดิฉันมีความเชื่อว่า best practices ดังกล่าวจะมีประโยชน์กับองค์กรสูงสุด และเมื่อ

ดิฉันกับทีมศึกษา Process งานของ SAP แล้ว มีความเห็นว่ามีแนวโน้มที่ดี และตอบโจทย์ของมหาวิทยาลัยใกล้เคียงที่สุด จึงเลือกใช้ปัจจุบันโครงการติดตั้ง Financial Module ของ SAP ดังกล่าวนั้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยใช้เวลาในการติดตั้งระบบ 7 เดือน ซึ่งเป็นไปตามกำหนดเวลาที่ตั้งไว้ ค่าใช้จ่ายก็อยู่ในงบประมาณที่ตั้งไว้ และหลังจากนั้นเราก็มีการติดตามดูการใช้งานของระบบมาโดยตลอด ซึ่งปัจจุบันจากผลที่ได้รับก็รู้สึกพอใจในระบบดังกล่าว” ดาริกา กล่าว

ดาริกา กล่าวถึงความพึงพอใจในระบบ และการให้บริการของ G-ABLE ว่า “ด้านการปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานให้สอดคล้องกับซอฟต์แวร์ของ SAP นั้น รู้สึกมีความมั่นใจตั้งแต่แรกว่าทีมงานสามารถทำได้ และ Project นี้ไม่น่ามีปัญหา เหตุที่รู้สึกแบบนี้คงเนื่องจากว่า Project นี้เป็นความคิดริเริ่มของฝ่ายการเงินและการบัญชีเอง จากนั้นก็นำมาปรึกษากับทางฝั่ง IT ว่ามีข้อเสนอแนะอะไรบ้าง ไม่ได้เป็นการริเริ่มมาจากผู้บริหารหรือฝ่าย IT โดยตรง จากประสบการณ์ที่เราเคยจ้างบริษัทภายนอกเข้ามาพัฒนาระบบงานให้ นั้น มีหลาย Project ที่เรียกได้ว่าไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากใช้เงินเกินงบประมาณที่ตั้งไว้ และไม่สามารถจบ Project ในระยะเวลาที่กำหนดได้ ความผิดพลาดนั้นสามารถเกิดขึ้นได้หลายจุด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทาง Technical หรือ การสื่อสารระหว่างทีมงาน และที่สำคัญคือ team leader แต่สำหรับการ Implement ซอฟต์แวร์ SAP นั้น ถือว่าประสบความสำเร็จที่เดียวความสำเร็จนี้จะเกิดจากความพร้อมของทีมงานบัญชีการเงิน และทีม Technical ของมหาวิทยาลัย ที่สำคัญคือในกระบวนการเลือกเฟ้นซอฟต์แวร์ ฝ่ายการเงินและการบัญชีที่เป็น user มีส่วนร่วมอย่างมากในการเลือกเฟ้นซอฟต์แวร์ที่มี Process งานที่ตอบโจทย์ของมหาวิทยาลัย และที่สำคัญที่สุดคือ Project นี้ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนอย่างเต็มที่

ในส่วนของการให้บริการ และเป็นพันธมิตรกับบริษัท G-ABLE ผู้เป็น implementer นั้น ดาริกาเปิดเผยว่า “การทำงานร่วมกับ G-ABLE เป็นไปอย่างราบรื่นไร้ปัญหา โดยทาง G-ABLE ได้ส่งผู้จัดการโครงการมาทำงานร่วมกับทีม การเงินและการบัญชี และทีม IT ของมหาวิทยาลัย ซึ่งก็ให้ความร่วมมือกับทีมงานเป็นอย่างดี ทีมงานค่อนข้างมีความยืดหยุ่นสูง อะไรก็ตามที่เขาสามารถช่วยทางทีมงานได้เขาก็จะช่วย แม้จะอยู่นอกสัญญาไปบ้างเล็กๆ น้อยๆ ก็ตาม”

สำหรับโครงการในอนาคตนั้น ทางมหาวิทยาลัยกำลังพิจารณาระบบที่ครอบคลุมการบริหารจัดการได้ทั้งมหาวิทยาลัย เนื่องจากในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาทางมหาวิทยาลัยได้พัฒนางานขึ้นมาหลายจุดเพื่อจะดูแลนักศึกษาตลอดระยะเวลา 4 ปีให้ดีที่สุด “เราหวังว่าระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยที่เรามีแผนจะนำมาใช้ในอนาคต จะสนับสนุนงานต่างๆ เหล่านี้ได้ด้วย” ดาริกา กล่าวทิ้งท้าย

สนใจสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่
บริษัท จีเอเบิล จำกัด
 อาคารปิ่นงาบี ชั้น 25 เลขที่ 127/27, 29-31 ถนนนนทบุรี
 แขวงช่องนนทบุรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
 โทร. +66 (0) 2685-9000 โทรสาร. +66 (0) 2681-0425
www.G-ABLE.com